

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Sfera publiczna
Kierunek:	Kreatywność społeczna, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2014
Tytuł lub szczegółowa nazwa przedmiotu:	Sfera publiczna
Rok/Semestr:	I/2
Liczba godzin:	15,0
Nauczyciel:	Chodak Jarosław, dr
Forma zajęć:	konwersatorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Poziom trudności:	wszystkie poziomy
Metody dydaktyczne:	<ul style="list-style-type: none"> • klasyczna metoda problemowa • metoda przewodniego tekstu • objaśnienie lub wyjaśnienie
Zakres tematów:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Historyczne modele sfery publicznej. 2. Sfera publiczna a przestrzeń publiczna. 3. Sfera publiczna a społeczeństwo obywatelskie. 4. Debata publiczna: rola mediów. 5. Sfera publiczna w dobie globalizacji. 6. Globalne społeczeństwo obywatelskie. Instytucjonalne ramy sfery publicznej. 7. Programowe niszczenie sfery publicznej: depolityzacja i atomizacja. 8. Kapitał społeczny w przestrzeni lokalnej i ponadlokalnej. 9. Demokracja lokalna. 10. Kultura polityczna.
Forma oceniania:	<ul style="list-style-type: none"> • obecność na zajęciach • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność)
Warunki zaliczenia:	Obecność i aktywność na zajęciach
Literatura:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Eisenstadt, Samuel Noah. 2006. Społeczeństwo obywatelskie i sfery publiczne w perspektywie porównawczej. „Studia Socjologiczne” nr 3: 5-35. 2. Gadowska, Kaja, Jan Winczorek. 2013. Sfera publiczna – funkcje, dysfunkcje, normy oficjalne i nieoficjalne. „Studia Socjologiczne” nr 1: 5-18. 3. Habermas, Jürgen. 2007. Strukturalne przeobrażenia sfery publicznej. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa. 4. Homa, Tomasz. 2013. Obywatelskość. Wybrane europejskie ujęcia filozoficzne i kulturowe. Wydawnictwo WAM, Kraków. 5. Itrich-Drabarek, Jolanta. 2009. Problem sfery publicznej. „Studia Politologiczne” vol. 14: 70-84. 6. Pluciński, Przemysław. 2011. Sfera publiczna a społeczeństwo cywilne. Próba zwięzłej interpretacji Habermasowskiej teorii. [w:] Nowak Marek, Pluciński Przemysław (red.), O miejskiej sferze publicznej. Obywatelskość i konflikty o przestrzeń, Wydawnictwo Hałart, Kraków. 7. Nowak, Marek, Przemysław Pluciński. 2011. Problemy ze sferą publiczną. O korzyściach z partykularnych rozstrzygnięć. [w:] Nowak Marek, Pluciński Przemysław (red.), O miejskiej sferze publicznej. Obywatelskość i konflikty o przestrzeń, Wydawnictwo Hałart, Kraków. 8. Putnam, Robert D. 2008. Samotna gra w kręgle. Upadek i odrodzenie wspólnot lokalnych w Stanach Zjednoczonych. Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa. 9. Turowski Jan. 1992. Dychotomia „prywatności” i „publiczności” jako teoretyczna rama analizy rzeczywistości społecznej. [w:] Dyczewski Leon, Kromkowski John, McLean George F., Prywatność i życie publiczne w nowoczesnym społeczeństwie USA-Polska, Wydawnictwo Towarzystwa Naukowego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Lublin.
Modułowe efekty kształcenia:	<ol style="list-style-type: none"> 11 posiada elementarną wiedzę na temat potencjału działania kreatywnego w sferze publicznej. 12 potrafi posługiwać się kategoriami pojęciowymi z zakresu socjologii i nauk politycznych do konceptualizacji i analizy problemów sfery publicznej, a także rozpoznawania kreatywnego działania aktorów społecznych. 13 jest odpowiednio zmotywowany do podnoszenia swoich kompetencji poznawczych i analitycznych do prowadzenia refleksji teoretycznej nad różnym obszarami sfery publicznej. 14 potrafi definiować funkcje zasad dialogu obywatelskiego, negocjacji i mediacji w rozwiązywaniu konfliktów w sferze publicznej. 15 jest świadomy istnienia norm społecznych (formalnych i nieformalnych), sterujących działaniami aktorów społecznych w sferze publicznej. 16 docenia znacznie procesów socjalizacji w społeczeństwie, które posiada określoną historię i tradycje kulturowe. 17 ma podstawową socjologiczną wiedzę na temat zjawisk społecznych i kulturowych, zna podstawową terminologię, niezbędna do zrozumienia specyfiki sfery publicznej i kreatywności społecznej 18 posiada podstawową wiedzę socjologiczną i politologiczną o instytucjach życia publicznego, strukturze i stratyfikacji społecznej. Zna mechanizmy kontroli społecznej oraz ma wiedzę na temat obszarów kreatywnego działania w sferze publicznej.